

EDITORIAL

El Parlament de les dones evidencia que la desigualtat continua vigent

El Parlament de Catalunya celebrava ahir una sessió inèdita fins aleshores. Se celebrava el Parlament de les Dones on es va aprovar una declaració institucional amb què es denunciaven les situacions de discriminació que encara viu el col·lectiu i les necessitats a les quals cal fer front. Entre altres mesures, el Parlament de dones aprovava la declaració on es demana que es vetlli per la seguretat, l'autonomia i la sobirania sobre el mateix cos i que es respecti el dret de les dones a decidir si volen o no tenir fills i la manera com prenen formar una família, també que es modifiqui la llei per incloure la violència institucional com una forma d'agressió envers la dona; que s'asseguri l'atenció integral als infants i adolescents en situació de violència masculista; evitar que s'atorguin custòdies compartides en situacions de violència de gènere, i que es garanteixin els drets de les dones que són víctimes de tràfic i explotació sexual. La celebració d'una sessió parlamentària exclusivament integrada per dones evidenciava implícitament i només pel fet de fer-se de forma extraordinària que encara queda molt camí per a recórrer fins a aconseguir la plena igualtat, no només en la societat, sinó també en les institucions i els cercles de poder.

+ CONFIDENCIAL

Dos autocars rumb a Estrasburg

Dos autocars carregats de manifestants independentistes van sortir ahir de Reus rumb a Estrasburg. Convocats per l'ANC, han viatjat fins la ciutat francesa per participar en la protesta per demanar al Parlament Europeu que no veti Carles Puigdemont, Toni Comín i Oriol Junqueras com a eurodiputats.

diari
més
TARRAGONA
REUS
COSTA DAURADA

Edita:
Tamedixa, S.A.
DL: T-1609/2001
issn: 1579-5659

Director General:
Carles Abelló

Directora: Sílvia Jiménez.

[redaccio@mestarragona.com]

Redacció: Carles Gosálbez, Guillem

Andrés, Vicente Izquierdo i Mònica Pérez.

Especials: Anna Ferran.

Tancament: Mario López.

Fotografia: Olívia Molet i Gerard Martí.

Edició de publicitat: Sara Sorando.

Distribució: Marta López.

Administració: Núria Clos.

Publicitat: Maria Mollada, Mercè Ripoll i Jordi Font.

[publicitat@mestarragona.com]

Imprimeix: Indugraf Offset, S.A.

Manel de Falla, 12, baixos.
43005 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 23 68 83

C/Monterols, 36, 2n.
43201 REUS
977 32 78 43 Fax 977 59 07 47

www.diarimes.com - www.facebook.com/DiariMes

Distribució controlada:

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

TRIBUNA

Tarragona 2018, un año después

FÈLIX ALONSO CANTORNÉ
Periodista i exalcalde d'Altafulla

El 1 de Julio con una vistosa ceremonia se clausuraban los XVIII Juegos Mediterráneos que tuvieron lugar en Tarragona entre el 22 de junio y el 1 de julio de 2018. Para sorpresa de los asistentes, al igual que había sucedido el día de la inauguración, no apareció ninguna actuación castellera. Els castells es uno de los símbolos más reconocibles de la cultura tarraconense y en el 2010 fueron declarados Patrimonio Cultural Inmaterial por la Unesco. Aún más perplejos nos quedamos aquellos que conocíamos la cuantía de 500.000 euros de ayuda extraordinaria que habían recibido las collas de manos de la Diputación de Tarragona con la excusa de los JJ.MM. y que Tarracuc su mascota portaba el pañuelo que la reconocía como castellera. Ese es sin duda uno de los grandes interrogantes que con el tiempo los organizadores o los interesados nos responderán.

Leña a parte, Tarragona 2018 fue un éxito por las marcas registradas, los países participantes, los deportistas, federaciones, voluntariado e instalaciones.

A nivel organizativo no fue la máquina perfecta de los JJ.OO. de Pekín 2008 pero sí la mejor sede de Juegos Mediterráneos celebrados hasta la fecha.

Si algo desentonó fue la imagen del *català emprenyat* que en aquellos días era una constante en la sociedad catalana y que, demasiadas veces, nos gusta exhibir ante el mundo.

Un ambiente crispado, tras una crisis económica que golpeó con dureza a la sociedad

TRIBUNA

Jujol a Barcelona

JOSEP MARIA
BUQUERAS BACH

Al Col·legi d'Arquitectes de Barcelona/COAC, fins al 7 de juliol hi ha l'exposició *Jujol i el dibuix*, amb 60 dibuixos que fan valdre la seva excel·lència arquitectònica i artística. Entre les obres exposades, destaquen els dibuixos de la Casa Planells, que permeten conèixer tot el procés creatiu que seguia l'arquitecte. Aquesta mostra prové del fons Jujol de l'Arxiu Històric del COAC, que té de dos milions de peces originals. Es tracta d'esbossos i peces que mostren la singular personalitat de Jujol i els seus processos creatius.

Una de les principals atraccions de l'exposició és veure per primera vegada tots els dibuixos que es conserven de la Casa Planells, considerada l'última casa modernista projectada a Barcelona i una de les obres més des-

taques de Jujol. Altres dibuixos són els del Pavelló del Vestit de l'Exposició Universal de 1929 o el de la font monumental de la plaça d'Espanya de Barcelona. També hi ha dibuixos de l'etapa escolar de l'arquitecte, com el d'una rosassa gòtica de la catedral de Notre-Dame de París. Roger Subirà, comissari de l'exposició, volia anar a la recerca de el que és inèdit, del desconegut, amb tres dibuixos de l'arquitecte en la seva etapa estudiantil, un altre conjunt de dibuixos agrupats sota el suggerent títol de *Distraciones y pasatiempos*. Jujol no era, com Gaudí l'arquitecte de les grans fortunes, sinó, més bé, de «*los quiero y no puedo*». En Can Negre va trigar 15 anys a reinventar arquitectònicament una vella masia, perquè les obres es finançaven amb els beneficis de les collites vitivinícoles de Pere Negre. El mateix passava en altres projectes del Camp de Tarragona.

Una vez liberado de responsabilidad organizativa, en los días siguientes, pude disfrutar los JJ.MM. como voluntario y aficionado. Convivir durante unas horas con técnicos, deportistas, aficionados, representantes del COI y federativos. Visité pabellones y estadios reformados, me anclé en todas las finales que se celebraron en la pista de atletismo Natalia Rodríguez y caminé por el conjunto de la anilla olímpica. Instalaciones que embellecen y dan valor a uno de los muchos barrios de gente trabajadora de Tarragona, habitualmente fuera de los focos de atención ciudadana, y que merecen mayor atención de las decisiones que emanan de la Plaça de la Font de la ciutat.

Como alcalde y voluntario, aquellos días del verano del 2018, disfruté de una oportunidad que siempre me quedará fijada en la retina y podré explicar con gusto a mis nietas. La inauguración a pesar de: exceso de banderas, boicot soterrado de poderosos promotores y de no haber aprendido de los errores de Londres 2012 y sus asientos vacíos, tuvo un buen nivel. En ella estuvieron representadas las máximas autoridades del Estado y de la Generalitat, situación difícil de repetir en Tarragona si no se produce un hecho

luctuoso. Superado ese trance, el día 23 de junio los JJ.MM. despertaron en Altafulla. La mejor sede por su exhaustiva preparación de 7 años de entreno en pruebas de Triatlón, a nivel nacional e internacional, y gracias a la ilusión del voluntariado por poner en el aparcador mundial el compromiso de un pequeño pueblo capaz de dar ejemplo organizativo, de cariño hacia los participantes y mostrar al mundo su hermosa población. Ni las escasas sombrillas amarillas podían disminuir el brillo de la más destacada página en la historia

deportiva, pasada y futura, de Altafulla.

de Tarragona, gairebé la meitat. La relació és la següent: 1. Ajuntament de Tarragona, bust de Bruno Gallart; 2. Arxiu Jujol, set dibuixos, tres esbossos de fang i un relleu; 3. Ajuntament de Roda de Berà, un crucifix, dos canelobres, dues làmpades i un motlle de cap de noia; 4. Casa Bofarull, taula cosidor, revister i arc constructiu; 5. Gremi de Pagesos, tres peanyes i un estàndard i 6. Creixell, Cartell exposició, any 1923. Tota l'exposició colorista jujoliana representa un patrimoni valorat en 640.000 euros, sent les aportacions del Gremi de Pagesos tarragoní, la Casa Bofarull, Roda de Berà, amb les seves peces que estan al Museu de la Ràdio, i el COAC les més valuoses. Segons els organitzadors, l'ajuntament de Sant Joan Despí, l'objectiu és valorar la figura de Jujol i tota la seva producció artística: l'arquitectura, el disseny, els plantejaments teòrics, entre altres. La mostra, fins al tres de novembre, pretén recuperar de l'oblit, l'home i el creador, així com reclamar i donar a conèixer la seva originalitat. El principal aspecte a destacar és el color, que esdevindrà el fil conductor estètic de tota l'exposició. Jujol és vida, és color, és creativitat desbordada, és originalitat i personalitat úniques.

han quedat també de preciosos els jardins de Roger de Llúria i dels Despullats, que estan exuberants. I la cirereta del pastís seria plantar flors de molts colors al voltant de la Font del Centenari (punt neuràlgic de la ciutat). I amb llums de jardí com si fos una font lluminosa. Ja ho estic imaginant. A veure si es nota que hi ha un altre alcalde.

Maria Elisa Aragonés Domènech. Tarragona.

Liberado de responsabilidad organizativa, pude disfrutar como voluntario y aficionado

Pero si de algo jamás podré olvidarme fue de vivir en primera persona una de las anécdotas que marcaron los Juegos y que algunos, de forma interesada, la explicaron con sorna.

Pabellón de El Morell 19.50 h., lunes 25 de junio, final dobles masculina de bádminton: entrega de medallas, se iza la bandera francesa y el himno no suena, la tensión es máxima, espectadores y delegaciones esperamos que el silencio se rompa, cuando de pronto un técnico del equipo galo empieza a cantar a capela la Marsellesa, los demás en pié le seguimos. Un trance que la historia te regala y sientes el privilegio de ser protagonista, como en el café de Rick en Casablanca, las lagrimas aún brotan de mis ojos al recordar el instante y imaginar la *grandeur* de un himno que une y no separa a los pueblos. Como en el deporte.

GARTES

Alguna cosa està canviant

Sembla que estan fent proves de jardineria a la Rambla Nova de Tarragona. Observo que s'han plantat petits trams de flors sobre la gespa que tenim a la Rambla. I això em fa pensar que si veuen que els gossos no ho espantlen, l'ompliran tota com a Estepona que està ple de flors, però ningú les toca ni les fa malbé. Seria meravellós. Com

han quedat també de preciosos els jardins de Roger de Llúria i dels Despullats, que estan exuberants. I la cirereta del pastís seria plantar flors de molts colors al voltant de la Font del Centenari (punt neuràlgic de la ciutat). I amb llums de jardí com si fos una font lluminosa. Ja ho estic imaginant. A veure si es nota que hi ha un altre alcalde.
Maria Elisa Aragonés Domènech. Tarragona.

Fe d'errates

L'article Els Manaments de Moisès publicat en l'edició del passat 1 de juliol es va titular «El titular de fer una cervesa amb el Tiéna» per error, quan el nom de l'autor a què es referia és Tiéna. Lamentem les molèsties que aquesta errata hagi pogut ocasionar.

Diari Més